derabil.] Per gutꝫ q̇ppe voces trāſferūt
⁊ ſapores in ventrē hauriūt:q̇d enī ꝑ gut
tur ſpōſi:niſi teſtī xp̄i ītelligit:ꝑ qḋ xp̄s
nobiſ loq̇t:⁊ in q̄ q̄ ſuauis ſit dn̄s:a fideli
b⁹ guſtat. Totus ꝗ deſiderabil' exiſtit:q̄
ꝑ hoc q̄ de deo bona oīa aīa ſcā audit:ma
gis ac magis ſꝑ eū videre ꝯcupiſcit. Cui⁹
tot bōis enarratꝭ ꝯſequēter ꝯcludit dicēs

ll Talis eſt dilect⁹ meus: ⁊ ipſe
eſt amicus meus filie hieruſalē.

Sed enumeratis tot laudib⁹ oſtēſis:tot
muneribus q̇s audiens non ꝯcupiſcit:q̇s
intendēs non inardeſcit. Fidelis quippe
aīa queq̄:q̄ dulciora ⁊ ampliora de redē-
tore ſuo audit:eo ardētius inhiat:⁊ mani
feſtiora de eo cognoſcere appetit dicēs:

mm Quo abijt dilectus tu⁹ o
pulcherrima mulieꝝ? Quo abijt dilect⁹
tuus: ⁊ queremus eum tecū.] Cum enī
ꝓxim⁹ ꝓximo de xp̄o loquit: cū alter ab
altero qualiter īueniat ſciſcitat: q̇d aliud
q̄ quō q̄ri debeat ꝑſcrutat? Quāuis hoc
ꝺ ſynagoga ītelligi valeat:vt aliq̄n ꝯuer
ſa eccl'aꝫ intꝫroget:cui ꝓxīn⁹ eccl'ia rn̄dit:

d Dilectus meus deſcēdit
in ortū ſuū ad areolā aromatū:
vt paſcat in ortis: ⁊ lilia colli-
gat.] Dilect⁹ in ortū ſuū ad areolā arōa
tū deſcēdit: q̄ eccl'aꝫ viſitās ad eos maio
ri grā vēit:q̇s ſcīs opib⁹ ⁊ ꝟtutū exēplis
bone fame odorē ex ſe ꝓxīs emittere cog-
ſcit. In ortꝭ paſcit cū multaꝝ aīaꝝ virtuti
b⁹ delcāt. Lilia colligit qn̄ ꝑfcōs q̄ſq̄ ab
hac vita ſuccidit. Sꝫ q̄ ſcā eccl'a in filijs
ſuis fide xp̄o ꝯiūgit:ſpe ſuſpēdit:caritate
cōglutinat: vt nihil extra xp̄m diligat: ⁊
eū ſibi familiariter fide ⁊ amore inſeꝑabi-
lem teneat:ideo ſub iungit:

B Ego dilecto meo ⁊ dilectus
meus mihi: qui paſcit in lilijs.] Nos
tandū q̇ppe q̄ ſynagoga ꝑ p̄dicationē ec-
cleſie:ad fidē q̄nq̄ ꝯuertat: ita vt ſe abne
gās:xp̄m ſolū ſequat:⁊ eodē deſiderio di
ligat xp̄m:q̄ eum eccleſia diligit:quē cete
ris poſtpoſitis ſolū amat. Quā iaꝫ amicā
factā:iam ſponſā ſibi ꝯiunctā ſponſus al-
loquit: congratulās ⁊ dicens:

C Pulchra es amica mea: ſua-
uis ⁊ decora:ſicut hierl'm terribilis: vt ca
ſtroꝝ acies ordinata.] Pulchra ⁊ amica
ſuauis ⁊ decora:ſicut hierl'm ſynagoga eſ
ſe ꝓhibet:q̄ ad ſctā.iiij.euangelia aliq̄n
ꝯuerſa ſicut eccl'ia ſectabit. Hierl'm q̇ppe
viſio pacis interpretat:ꝑ q̄ bn̄ ſcā eccl'a fi
gurat:q̄ dū in mūdo ſemꝑ preſſurā patit
viā faſtidiēs: que ſit pax p̄rie celeſtis cur
rēdo ꝯtēplat:ꝯfidēs in eo q̄ diſcipul' ſuis
dicebat: In mūdo q̇ppe p̄ſſurā hēbitis:ſꝫ
ꝯfidite ego vici mundū. Digna aūt ſyna-
goga ꝯuerſa ſicut hierl'm pulchra: ⁊ ami-
ca ſuauis ⁊ decora dr̄: a q̇bus pulchrytu
dinē moꝝ accepit vt placeat:exercitū ſctē
operatiōis colligit:vt in amicitia hereat:
ſuauitatē manſuetudīs diſcit: vt ꝑma-
neat:decorē cōuerſatiōis oſtendit: vt per
exemplū trahat. De qua ꝯſequēter dicit:

D Terribilis vt caſtroꝝ acies
ordinata.] Notū exꝑtis eſt cū in ꝓcinctu
ꝯtra hoſtes vadūt:ſi ſtricti ⁊ ꝯcordit' gra-
diūt:ab hoſtib⁹ ꝯtra veniētib⁹ timent:q̄
dū ī eis aditū ꝑ ſciſſurā nō aſpiciūt: qual'r
eos penetrēt:heſitātes nō inueniūt. Illiſ
q̄ hoc īpenetrabile munimē efficit:qḋ cō
corditer ordinati ſeip̄is ſemetip̄os tuent.
dū enī de ſeip̄is ſibi vallū efficiūt: intrādi
aditū hoſtib⁹ nō dereliq̄ūt:⁊ ne occidāt
appetiti ip̄i facili⁹ occidūt. Sic in multi-
tudīe fideliū ꝯtigit q̄ dū ꝯ malignos ſpūs
pugnat nō deſinit:necc̄e eſt vt pace carita
tis ꝯſtrīgāt:q̄ ſalua ſit. Si enī pacē tenet
t'ribilis hoſtib⁹ appet. Si ꝑ diſcordiā ſcin
dit vndiq̄ ab hoſtib⁹ leuit' penetrat. Pa
ce ſe itaq̄ mūiat:vnitate ſe viciat:caritate
ſe vniat: vt dū in ſeip̄a ꝑ ſciſſurā dānū nō
patit:ducē ſuū ſꝑ exultās: ſine ꝯfuſiōe ſe
q̄t. In pace q̇ppe ocul⁹ mētꝭ mūdat: vt in
ip̄aꝫ btitudīs viſionē ītendat quā nēo ſic
eſt in hac vita ꝯſpicit:q̄ īpoſſibile eſt pa-
triā tenere:dū in exilio vnuſq̇ſq̄ nr̄m ge-
mit. Ideo ſcē aīe inardeſcēti inhiāti ꝓpī
quāti ſponſus reſpondet dicēs:

E Auerte oculos tuos a me: q̄
ip̄ſi me auolare fecerūt.]

Oculos ad ſponſũ tendimus: dũ intimũ
mẽtis ad videndã xp̄i beatitudinẽ aliquã
tulũ aperim⁹. Sed oculos auertere p̄cipi
mur: ne vȝ aſpicere eã ſicuti eſt quãtũcun
ꝗ videam⁹ arbitremur. Ipſi em̃ oculi eũ
auolare fecerũt: q᷑ q̄ amplius videt eo ma
gis inuiſibilis eſſe cognoſcit. Et a nobis
auolat: q᷑ quãtulũcũꝗ ictu mẽtis appre-
henſus incõprehẽſibiliter ſup oẽm cona-
tũ noſtrũ ſe exaltatũ eſſe manifeſtat. Ocu
li quippe mẽtis quaſi hoc efficiũt: vt auo
let: q᷑ per hoc tantillũ quo videt valde lõ
ginquus: ⁊ auolãs a nobis ſicut dictũ eſt
apparet. Sequitur.

F ¶ Capilli tui ſicut greges ca-
prarum qui aſcenderũt de mõte ga
laad Dentes tui ſicut greges tõ
ſarum ouiũ que aſcenderũt de laua
cro. Oẽs gemellis fetibus: ⁊ ſte
rilis nõ eſt inter eas. Sicut cor-
tex mali punici ſic gene tue abſ-
ꝗ eo qđ intrinſecus latet.]

¶ Hec oĩa dicta de eccleſia ſuprius vt potui-
mus expoſuimus. Ideo nũc de ſynagoga
eadẽ replicare deuitam⁹: vnũ eſt tñ qđ nõ
ſilr repetit q᷑ ibi ſicut fragmẽta mali puni
ci: hic aũt ſicut cortex mali punici dicitur.
Quo nihil aliud deſignari puto: niſi ſan
guinẽ noſtrũ qui ſub antixp̄o morient: et
vnitatẽ fidei: ſub qua multi iudeorum ſtrin-
gent. In cui⁹ ꝯſtantia dũ ſanguis effuſio
nẽ patient: fidei tribulatiõe quaſi corticis
rubore decorabunt. Sequit.

G ¶ Sexaginta ſũt regine ⁊ octa
ginta concubine: ⁊ adoleſcentu-
larum non eſt numerus.]

¶ Quid per reginas: niſi ſanctorum aĩe deſi
gnant: que dũ corpa ſua prudẽter regũt:
⁊ alijs p̄ſumit: regnũ ſibi eternũ acq̄runt.
Sunt em̃ nõnulli in ſctã eccleſia q̄ carnē
ſuã macerãt: ⁊ ꝓpter deũ affligũt: vicia vĩ
cũt: demones velut tyrãnos ſibi ſubijciũt
oẽs motus ſuos vt ordinate currãt: ſapiẽ
ter regũt: alijs p̄dicant hoc qđ ipſi faciũt:
multos a faucibus demonũ gladio verbi
pugnãtes abſtrahũt. Quid hmõi aĩe niſi
regine exiſtũt: que dũ regẽ xp̄m ſponſum
ſuũ valde diligũt: amoris cõmixtiõe ⁊ li-
bidinis execratiõe regios filios. i. fideles
populos gignũt Quib⁹ oĩbus beatus pe
trus dicebat: Vos aũt genus electũ: rega
le ſacerdotiũ: gens ſctã: populus acq̄ſitio
nis. Sed regine. lx. eſſe perhibẽt. Dena
rius quippe numer⁹ per ſenariũ multipli
catus in. lx. cõplet. Et quid per denariũ
niſi decẽ p̄cepta legis? Et q̄d per ſenariũ
niſi labor hui⁹ vite ſignat? Sex em̃ dieb⁹
qđ neceſſariũ eſt operamur: ⁊ in ſeptĩo quie
ſcere per legẽ iubemur. Bene ergo. lx. regi-
ne dicunt: q᷑ dũ. x. precepta in hoc ſeculo
operant: ſeculũ aũt hoc ſex dieb⁹ operatori
is euoluit: in eis quaſi per ſenariũ nume-
rũ replicat. Predicãt em̃ quiꝗ. x. prece
pta legis: in quorum operatiõe ſe exercẽt in
temporalitate hui⁹ corruptiõis. Sex igit deci
es: vel. x. ſexies multiplicãt: q᷑ vlr̃e hoc tẽ
pus in explẽda. x. p̄cepta legis ſpũaliter
eſſe trãſgrediendũ operib⁹ ſuis manifeſtãt:
⁊ verbo predicãt Quorum laudẽ in hoc mũ
do aliqñ reprobi aſpiciũt: ⁊ vt ſilr laudẽt
vel vt aliqđ cõmodũ in hac vita qũocũꝗ
adipiſcant: ⁊ ipſi per ſemetip̄os p̄dicato-
res fiũt. De quibus bene ſubdit.

H ¶ Et octoginta concubine.]

¶ Concubine q̄ppe nõ vere ſed ficte dños
diligũt: ⁊ ab eis nõ poſteritatẽ filiorum: ſed
p̄ñtiã expetũt: nec ꝯtinẽtiã exercẽt: ſȝ libi
dinẽ explere ꝯcupiſcũt. Sic ſi falſi p̄dica-
tores in eccleſia exiſtũt: q᷑ dũ nõ xp̄m: ſed
lucrũ vel laudẽ diligũt: nõ ſpũalr ⁊ caſte:
ſed carnaliter ⁊ libidinoſe xp̄o ſe iungũt.
Bñ ergo ꝯcubine vocant: q᷑ xp̄m quẽ p̄-
dicãt: nõ ſpũ: ſed carne ſectant. De q̄bus
apl̄s paulus dicebat. Multi em̃ ambulãt
q̄s ſepe dicebã vobis: nũc aũt ⁊ flens dico
inimicos crucis xp̄i: quorum finis interitus
quorum deus venter eſt. De q̄bus ipſe idē
ait: Hmõi nõ ſeruiũt dño ieſu: ſed ſuo vẽ
tri. Que tñ ꝯcubine bene. lxxx. eſſe dicũt
q᷑ ⁊ ſi toto corde terrena diligũt: celeſtia
tñ locunt Octonariũ quippe numerum per

denariū ducimus ⁊ ad octoginta venim⁹
Per decē autē decalogus ſicut dictū eſt
ſignificat. Per octo vero reſurrectio q̇a
octauo die redēptor noſter reſurrexiſſe p
batur. Predicatores vero ⁊ſi falſi ſunt p
deſideriū. ſcripturā tamē diuinā ⁊ reſur=
rectionē quā credimus manifeſtāt p ver=
bū. Si eni aliud predicarēt. predicatores
inter xp̄ianos nō eſſent de quibus in euā
gelio ait. Sup cathedrā moyſi ſederunt
ſcribe ⁊ phariſei que dicūt: facite que aūt
faciūt facere nolite. Sed qꝛ ⁊ falſorū ⁊ ve
rorū predicatorū exhortatiōe plurimi ad
fidē veniūt ⁊ cū electis multi intrāt quia
ad ſortē electorū nō ptingunt iō ſubdit.

Et adoleſcentularuȝ non eſt numerus.]

Cū eni ſcriptū ſit. adoleſcētia ⁊ iuuētus
vana ſūt. Quid p adoleſcētulas has niſi
vagas aīas itelligim⁹: q̄ dū vana h⁹ mū=
di ſectant que diligūt numerū electorū ex
cedūt. De quib⁹ p pſalmiſtā dicit. Annū
ciaui ⁊ locut⁹ ſū. multiplicati ſūt ſup nu=
merū. Qd̄ eni electorū numer⁹ apud deū
ſit cōſtitut⁹ manifeſtat aplus paul⁹ q̄ ait.
Nouit dn̄s qui ſūt ei⁹. Et p ſemetip̄ȝ dn̄ſ
ait. Ego ſcio quos elegerim. Quos quia
nō impfecte ſcit ſȝ pfecte nouit. pculdu=
bio ⁊ numer̄ i quo eligunt cognoſcit. De
quib⁹ p paulū dr̄. Quos eni p̄ſciuit ⁊ p̄=
deſtinauit ꝯformes fieri imaginis filij ſui
Hn̄ ergo adoleſcētularū nō ē numer⁹: qꝛ
dū p vanitatē q̄ diligūt in numerū electo
rū nō currūt extra remanētes q̄ſi; in cogni
tionē diuinā nō veniūt. Quib⁹ ip̄a veri=
tas i futuro iudicio dictura ē. Neſcio voſ
diſcedite a me oēs q̄ opamini iniq̇tatem.
Sȝ dū reprobi mūdana querūt ⁊ mltipli=
ces cupiditateſ aīm diuidūt. ſcā q̄libȝ aīa
in numerū electorū ſe ſtrīgit. multaq̄ȝ vi=
det faſtidiēs vnū qd̄ nō videt ardēter ap=
petit. qd̄ q̄diu nō tenet i fide ſe nutrit. in
charitate ſe vnit. Et dū id qd̄ vnū ⁊ idip̄ȝ
ē ſequit. de hmōi multis vna eccleſia effi
cit de qua p ſpōſum dicitur.

Una eſt colūba mea. pfecta mea. vna ē matris ſue. electa genitricis ſue.]

Mater nr̄a ē regeneratrix gr̄a apd̄ quā
vna colūba eligit qꝛ illos ſolos colligit. q̄
in ſimplicitate pmanēt. ⁊ ab vnitate non
ſcindunt. Multi q̇ppe fideles dū i idip̄m
intēdūt. Dū vno deſiderio xp̄i ſe inuicem
nutriūt. dū habētes cor vnū ⁊ aīam vnā i
charitate ſe vniūt ex multꝭ mēbrꝭ vnū cor
pus efficiūt. Pēſq̄ȝ i vnitatis ſimplicita=
te viuētes vna colūba exiſtūt. q̄ ſola pfctā
⁊ electa genitrici ſue dr̄ qꝛ extra hāc ſolā
gr̄a fauēte nutrit de qua bene ſubditur.

Viderūt eā filie ſyon ⁊ beatiſſimā predicauerunt. regine et cōcubine laudauerunt eam.]

Syon filie ſūt eccl'ie: q̄ dū vitā eternā in
hac carne ꝯtēplant: a peregrināte eccl'ia
ad regnātē eccleſiā erigunt. Vidēt filie ſy
on colūbā ⁊ btiſſimā p̄dicāt qꝛ ſcē aīe duȝ
ỽtutes, eccl'ie ſpectāt i laudē ꝓrūpūt ⁊ ad
ei⁹ btītudinē inhiāt. Scta q̇ppe eccleſia
gr̄a genitrice nutrit. dū fide erudit. carne
ſui ſpōſi paſcit ſanguie lauat. ſcriptura di
uina ſaginat. Hmōi robuſta nutrimētꝭ de
mones expugnat: vitia ſuffocat. carnē do
mat ſpm̄ roborat: vitā expectat. Hec oīa q̄
cūq̄ȝ aſpicit recte i āmiratiōnē ꝓtin⁹ aſſur
git. ⁊ btiſſimā ꝓnūciat qꝛ videt ad q̄tam
gloriā p tot ỽtutes exurgat. Cuȝ reginis
ēt ꝯcubine laudāt qꝛ ⁊ſi opib⁹ falſi p̄dica
tores exiſtūt ſermonib⁹ tn̄ eadeȝ q̄ ⁊ veri
populis oſtēdūt. De quib⁹ ip̄a ỽitas di=
cit. Popul⁹ hic labijs me honorat cor āt
eorū lōge ē a me. qd̄ apte māifeſtat dū ite
rū dicit. Dictis ꝯfitent ſe noſſe deū factis
āt negāt. Sācti eni viri dictis ⁊ factꝭ deū
ꝯfitent qꝛ qd̄ credūt faciūt ⁊ ad bona q̄ fa
ciūt etiā alios ſermonib⁹ ⁊ exēplis trahūt
quorū ỽtutib⁹ aduerſarij ad fidē excitāt
dū i eis ⁊ puritatē fidei: ⁊ ꝯſtātiā opis ad
mirant. Ūn̄ ⁊ ſynagoga ad fidē erigit cū
in eccl'ia q̄ ſint merita fidei admirās contē
plat dicens.

Que eſt iſta: que ꝓgredit

qſi aurora pulchra vt luna electa vt ſol terribilis vt caſtrorum acies ordinata.]

¶ Eccleſia ſctã quaſi aurora cõſurgens in iudicio vltio pgredit qr relictis tenebris corruptiõis: incorruptiõis claritate innouat. Que bñ vt ſol electa dr̃ qr ad eandẽ gloriã pducit ad quã caput ei⁹ xp̃us q̃ ſol iuſticie ẽ eſſe phibet. Vñ eit ꝙ idẽ ſol ait Volo pater vt vbi ego ſum illic ꝛ miniſter me⁹ ſit. Qđ tñ ꝛ de mẽbris eiuſdẽ ecclie adhuc ĩ hac carne viuẽtib⁹ intelligi põt. Sũt enim nõnulli q̃ magna intẽtiõe q̃ ſint tormẽta reproborũ aſpiciũt: ꝛ que ſũt ſcã ſua ſine palpatiõe examinare ꝯtendũt. dũ qꝫ ſe peccaſſe cognoſcũt: ꝛ p hoc ire ad reproborũ tormẽta pertimeſcũt. ſubito tenebras iniquitatis derelinquũt ꝛ luce iuſticie accẽdi cõcupiſcũt. mox ad ſanctã operationẽ conſurgũt: ꝛ per bona que faciunt clarere quibuſqꝫ proximis incipiũt. Hi p culdubio velut aurora cõſurgentes pgrediuntur. nũc alijs lumine ſancte operationis reſplẽdeſcit de qua bene ſubdit.

Pulcra vt luna electa ut ſol.

¶ Luna quippe dum noctẽ illuminat caligãtibus oculis iter per qđ homo gradiatur demonſtrat. Sic nimirum queqꝫ aĩa que tenebras dimittit ꝛ in ſanctã operationem ſe extẽdit. dũ exemplũ bene opandi tribuit pximis quaſi lucẽ tenebreſcẽtib⁹ oculis ſpergit. Dũ eni peccãtes quiqꝫ bonum opus aſpiciũt ꝛ ad idẽ faciendũ ſe cõuertũt quaſi errãtes in nocte p lumen lune ad viã redeũt. Hec itaqꝫ anima dũ peccantib⁹ bona exẽpla prebet quaſi luna in nocte lucet. Dũ vero magis ac magis creſcit ꝛ de die in diẽ per cõſuetudinẽ operũ lumẽ iuſticie tã perfecte accipit vt etiã bonis exempla imitationis prebeat que pri⁹ ſolis peccatorib⁹ ĩmitãda apparebat profecto iã luna ſol efficit: qr que in nocte errantib⁹ nũc lucebat. modo in die ambulãtibus lumẽ veritatis manifeſtat. Hinc eſt qđ ſequit. Electa vt ſol đ quo bñ ſubdit.

Terribilis vt caſtrorum acies ordinata.]

¶ Hoc qr iã dictũ eſt iterũ nõ neceſſe ẽ exponi ne ſic videat faſtidiũ generari. Sequitur. Ergo ſpõſus ꝛ cãm dicit. vñ tãta virtus in eccleſia excreſcere poſſit. Viſitatione quippe renouat ꝛ qđ in ea tenebroſum eſt reſpectione eius illuminat. Et hinc eſt quod ſubdens ait.

Deſcendi in ortũ nucũ vt viderem poma conualliũ: ꝛ inſpicerem ſi floruiſſent vinee et germinaſſent malapunica.]

¶ Quid p nuces: niſi pfectos quoſqꝫ ĩtelligim⁹: qui dũ diuinã ſapĩam intra corpa ſua retinẽt quaſi nucleũ ĩ fragili teſta portãt. Sũt eni quã pluref ĩ eccleſia q̃ aſſidue diuine ſcripture intẽdũt quã ſuauis ſit domin⁹ guſtãtes. ampli⁹ guſtare ꝯcupiſcũt ſctã gaudia ĩ corde ruminãt: ꝛ ruminãtes magis ac magis ꝯualeſcunt: ꝛ tñ foris neſciẽtibus eos viles apparẽt qr ignorat ꝙ dulcẽ ĩ ſuis ĩteriorib⁹ cibũ portẽt. Quid iſti: niſi nuces exiſtũt: q̃ nuclei dulcedinem int⁹ ferũt. exteri⁹ vero carnis vilitatẽ pretendũt. De quib⁹ fuit aplus qui dicebat. Habem⁹ theſaurũ iſtũ in vaſis fictilibus. Ort⁹ igit nucũ: corda ſũt ſanctorũ q̃ dum deũ valde diligũt celeſtẽ dulcedinẽ in intimis gerũt. vñ ĩ pſalmo ſcriptũ ẽ. Quam magna multitudo dulcedis tue dñe ꝙ abſcõdiſti timẽtib⁹ te. Sꝫ quid ẽ ꝙ in ortum nucũ ſpõſus deſcẽdit vt poma videat: cũ poti⁹ nuces videre debeat. Verũtñ ſciendũ eſt ꝙ maxie corda pfectoꝝ viſitat eiſqꝫ benignitatis ſue ſuauitatẽ manifeſtat vt p eos ad infirmiores poſtmodũ veniat et ꝙ tũ in augmẽtũ iuſticie pfecerint. p illoſ cognoſcat. vñ ſcriptũ ẽ. Dñe de celo proſpexit ſup filios hoĩm vt videat ſi ẽ intelligẽs aut requirẽs deũ. Dũ eni diuina bonitas corda pfectorũ illuſtrat eoſqꝫ ad curã pximorũ p charitatis ſollicitudinẽ inſtigat. quid hoc ẽ aliud niſi ꝙ ad ortũ veniẽs poma ꝯuallis p illos q̃b⁹ pſidet pro

ſpectat. Tūc enī dn̄ſ videre vel cognoſce
re dr̄ cū ſctōs ſuos q̄s illuſtrat ad vidēdū
exhoꝛtatꝰ. Sꝫ q̄d ē ꝙ nō poma mōtꝭ ſꝫ po⸗
ma ꝯuallis vt videat deſcēdat: niſi qd illꝰ
reſpectū ſue miſeratōis tribuit De quo ꝑ
pſalmiſtā dicitꝰ. Quoniā excelſus dn̄s et
humilia reſpicit ⁊ alta a longe cognoſcit.
Et ipſe dn̄s ꝑ ſemetipſum ex voce ꝓphe
te dicit. Sup quē requieſcet ſpūs meꝰ: ni
ſi ſup humilē ⁊ quietū ⁊ trementē ſermo⸗
nes meos. Sequitꝰ autē ſpōſus ⁊ dicit.

Q Et inſpicerem ſi floꝛuiſſent vinee ⁊ germiaſſēt mala pūica.

Vinee floꝛēt qn̄ in eccleſijs filij recēter ī
fidē generantꝰ ⁊ ad ſanctā cōuerſationem
quaſi ad fructꝰ ſoliditatē pꝛeparantꝰ. Mala
pūnica germināt qn̄ ꝑfecti quiqꝫ ꝑ exem⸗
pla ſua ꝓximos edificāt ⁊ in nouitatē ſan
cte cōuerſationis ꝑ p̄dicationē ⁊ bonoꝛuꝫ
operū oſtenſionē inuitāt. Illud q̄ppe ma
lū punicū videlicet aplꝰs Paulꝰ germī⸗
nauerat q̄ dicebat. Filioli mei quos iterū
ꝑturio donec formetꝰ xp̄us in vobis. Sic
in ſctā eccleſia agitꝰ vt ꝑ bonos mali ꝯuer
tantꝰ: ꝑ ꝑfectos impꝑfecti nutriantꝰ donec ⁊
ipſi ad ꝑfectionē veniant: ⁊ infirmos q̄ſ⸗
qꝫ ſicut ipſi ꝓducti ſunt ad melioꝛa ꝑdu⸗
cant. Hos xp̄us eccleſie ſpōſus viſitando
ꝑſpicit: reſpiciēdo coꝛpꝰ ſanctū coniugit:
qꝛ ideo coꝛpꝰ infirmitatis aſſumpſiſſe co
gnoſcitꝰ: vt in coꝛpꝰ ſue claritatis tota ſi⸗
mul eccleſia trāſfoꝛmetꝰ. Vn̄ beatꝰ Pau⸗
lus ait. Qui reformabit coꝛpꝰ humilita⸗
tis noſtre cōfiguratū coꝛpꝑi claritatis ſue.
Hec oīa in fine mūdi ſynagoga tandē ex⸗
citata ꝑcipiet: ⁊ ſe tā diu ignoraſſe repꝛe⸗
hendet dicens.

R Neſciui aīa mea cōturbauit me ꝓpt̄ quadrigas aminadab]

Acſi diceret. Tot v̄tutes ī ſcā ecclīa fie
ri vidēs q̄re ī tāto tp̄e nō ꝑcepi: quare in⸗
credula ꝑſtiti? cur tādiu ꝑ īfidelitatē meā
ī tenebꝛis ignorātie remāſi: ſꝫ ꝓpter qua⸗
drigas aminadab ꝯturbatꝰ qꝛ qn̄qꝫ ꝑ p̄di⸗
cationē xp̄i ad fidem ſuſcipiēdaꝫ excitatꝰ.
Aminadab enī ſpōtaneꝰ ppl̄i mei interp̄
tatur. Et bene ꝓ dubio xp̄us ille a patre
ſpōtaneus ppl̄i mei dr̄: qꝛ vera ſpōtanea
charitate ad populū ſaluandū deſcēdit: ⁊
vt nos a moꝛte eleuaret pia volūtate: ⁊ be
nigna gr̄a moꝛtē in cruce ſuſcepit. vn̄ et
ipſe ad patrē ait. Volūtarie ſacrificabo ti⸗
bi. Et vnꝰ ex redēptiſ ad xp̄m loquēs aie
bat. Exaudi me dn̄e qm̄ benigna ē miſeri
coꝛdia tua. Propt̄ q̄drigas ergo amina⸗
dab ſynagoga ꝯturbatꝰ qꝛ qn̄ tandē q̄tuoꝛ
xp̄i euāgelia ī mūdo currētia in coꝛdibus
hoīm feruētia ꝑ fidē ꝯtēplatꝰ. mox in tene
bꝛis ſue infidelitatꝭ ꝯfunditꝰ ⁊ aboꝛta ꝯfu
ſione ſalubri ad pn̄iaꝫ ꝯmouetꝰ. Cui eccle
ſia benigne loquitꝰ dicens.

S Reuertere reuertere ſuna⸗mitis reuertere reuertere vt in⸗tueamur te.]

Sunamitis q̄ppe captiua īterp̄tatꝰ. Su⸗
namitis ergo vt reuertatꝰ vocatꝰ qꝛ ſynago
ge ī fine mūdi fides ab ecclā offeretꝰ vt dig
nitatē pꝛiſtinā recipiat: q̄ ſub infidelitatꝭ
iugo a demonibꝰ captiuatꝰ. Et bn̄ quater
reuerti āmonetꝰ qꝛ ī quatuoꝛ mūdi ꝑtes iu
dei diſꝑſi ſūt ſicut p̄dictū ē ꝑ ꝓphetā. Si
fuerit numerꝰ filioꝛū iſrl̄ velut arena marꝭ
reliq̄e ſalue fiēt. Reuertatꝰ ḡ ſunamitis vt
eā ītueamur. Itē ſynagoga ad fidē ꝯuer⸗
tatꝰ vt ī pn̄ia oībus oſ̄dat q̄tū malū fece⸗
rat qn̄ deū ſuū ī cruce ꝯfigebat. Sꝫ ꝓtinꝰ
cū ecclīa fidē ſynagoge ītueri appetit ſpō
ſus ꝯgratulādo q̄ſi īterrogās rn̄dit ⁊ dic̄.

Capitulū. VII. B

Quid videbis in ſunami
te: niſi choꝛos caſtroꝛū:
Caſtra q̄ppe militātiū ſūt. Ca⸗
ſtra ḡ ī ſunamite videbūtꝰ: qꝛ ꝓ fide q̄ mō
īpugnat tūc robuſte ꝯ̄ īfideles alꝭ ꝑfidos
p̄liabitꝰ. Sꝫ qꝛ hoc ꝑ ſcāꝫ ecclīaꝫ fiet vt ſy
nagoga cōuertatꝰ qꝛ ſmonibꝰ ⁊ exēplis p̄
dicatoꝝ ꝯuertetꝰ ad fidē. ideo iuſte ad lau
dem ſpōſe ſponſus ſe cōuertit dicens.

B Quā pulchꝛi ſunt greſſus tui in calciamētis filia pꝛīcipis.